

The Silence of
the Machines.

Harmony
and noise.

Cisza Maszyn.

Harmonia
i hałas.

The Silence of
the Machines.
Harmony
and noise.
Cisza Maszyn.
Harmonia
i hałas.

Authors/Autorzy:
Maciej Trzebeński
Ragnhildur Ásvaldsdóttir
Wiola Ujazdowska
Rafał Kołacki
Stefan Kornacki
Atli Bollason
Guðmundur Úlfarsson
Joanna Skowrońska
Egill Logi Jónasson
Krzysztof Topolski
Ida Nielsen Juhl

Photography/Autorzy zdjęć:
Marta Zając-Krysiak
Helgi Vignir Bragason
Marcin Piniak
ThisWayDesign
Krzysztof Topolski

Editor/Redakcja: Rafał Kołacki
Idea and coordination/Pomysł i koordynacja: Rafał Kołacki
Proofreading/Korekta: Magdalena Sowińska, James Waygood
Translation by/Tłumaczenie: Honorata Madej
Graphic design/Projekt graficzny i skład:
Radosław Staniec, Maria Szczodrowska | 39na32
Printing company/Druk: ARTiS Poligrafia

Publikacja powstała w ramach projektu ACT IN_OUT. Jest to pierwszy tak szeroko zakrojony międzynarodowy projekt Fabryki Sztuki w Łodzi. Jego partnerami są prestiżowe instytucje – ośrodek sztuki Slátturhúsið (MMF) w islandzkim Egilsstaðir, Norweskí Narodowy Teatr Tańca Współczesnego Carte Blanche z Bergen oraz Teatr Visjoner w Oslo.

Publication was realised as part of ACT IN_OUT project. This is the first wide-ranging international project by Art Factory in Łódź. Its partners are prestigious institutions – Art centre Slátturhúsið (MMF) in Icelandic Egilsstaðir, The Norwegian National Company of Contemporary Dance Carte Blanche from Bergen and Visjoner Theatre from Oslo.

Organized by/Organizator:
Fabryka Sztuki w Łodzi
Co-organizer/Współorganizator:
Slátturhúsið (MMF)

Projekt ACT IN_OUT jest finansowany przez Islandię, Liechtenstein i Norwegię w ramach funduszy EOG i funduszy norweskich. Dofinansowano ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Dofinansowano ze środków Urzędu Miasta Łodzi.

The ACT IN_OUT project is funded by Iceland, Liechtenstein and Norway through the EEA and Norwegian grants. Co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage. Co-financed by the City of Łódź.

Place and year of issue/Miejsce i rok wydania:
Łódź 2023

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

ORGANIZERS/ ORGANIZATORZY

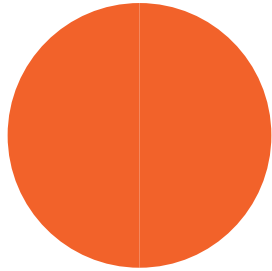
act
in_
out

FABRYKA SZTUKI

PARTNER

INTRODUCTION/ WSTĘP	8–9
MACIEJ TRZEBEŃSKI	11–17
RAGNHILDUR ÁSVALDSDÓTTIR	19–25
WIOŁA UJAZDOWSKA	26–29
RAFAŁ KOŁACKI	30–33

ARTISTS/ARTYŚCI

STEFAN KORNACKI	38–45
UNFILED (ATLI BOLLASON, GUÐMUNDUR ÚLFARSSON)	46–53
JOANNA SKOWROŃSKA	54–61
EGILL JÓNASSON	62–69
KRZYSZTOF TOPOLSKI	70–77
IDA SCHUFTEN JUHL	78–85

The publication you are holding in your hands talks about the fascinating artistic project ACT IN_OUT. With this short introduction, it gives me great pleasure to present to you this catalogue, which is a collection of ten texts. Six of them report on a series of artistic residencies that took place as part of the project. These are fully subjective, reflecting the artistic character of each artist.

In addition to the six artists' texts, the directors of the institutions that made ACT IN_OUT possible have also shared their thoughts and feelings about participating in this international project. The catalog therefore includes statements by Ragnhildur Ásvaldsdóttir, director of the Slátturhúsið Art Center, and Maciej Trzebeński, director of the Art Factory in Łódź. The curators responsible for creating the residency program, Wiola Ujazdowska and Rafał Kołacki, who are writing this introduction, also had their say.

The catalogue is intended to present not only the finished results of the project, but also – or perhaps above all – the creative process that led to the creation of these unique works. For this reason, some of the artists' texts may seem too direct and unobvious. We didn't want to interfere with the final statements of the authors, who had free reign when writing them.

However, we believe that thanks to the honest nature of this publication, readers will have the chance to explore not only the aesthetics of the final works but also to understand the context, the inspirations, and the effort put into their creation. The main ideas of the project were: international cooperation, the exchange of experiences, and the opportunity to learn about a new, different, and unknown culture. I think that these main aspirations have been achieved, which is directly evidenced by the results of the individual residencies.

We sincerely hope that this publication will be a source of inspiration and a driving force for reflection on contemporary art and its role in society. Perhaps it will be an impulse for other institutions and artists to make new contacts, and to seek and create new spaces for artistic cooperation.

RAFAŁ
KOŁACKI

Publikacja, jaką właśnie trzymacie Państwo w ręku, opowiada o fascynującym projekcie artystycznym ACT IN_OUT. Mam ogromną przyjemność tym krótkim wstępem przedstawić Państwu niniejszy katalog, który stanowi zbiór dziesięciu tekstów. Sześć z nich relacjonuje cykl rezydencji artystycznych, jakie odbyły się w ramach projektu. To relacje w pełni subiektywne, oddające artystyczny charakter każdego artysty.

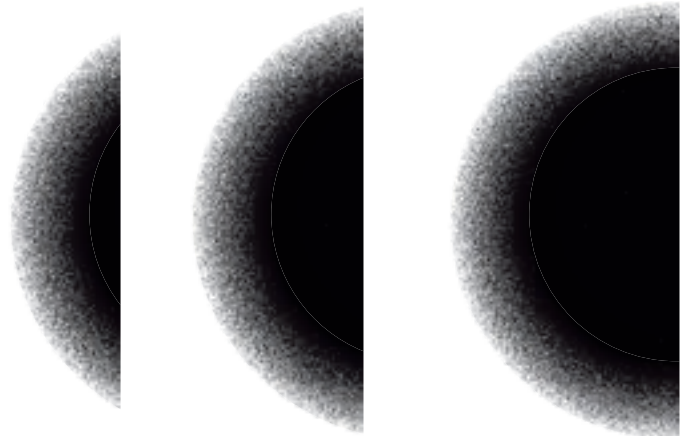
Oprócz sześciu autorskich tekstów artystów swoimi przemyśleniami oraz odczuciami na temat udziału w tym międzynarodowym przedsięwzięciu podzielili się także dyrektorzy instytucji, dzięki którym ACT IN_OUT mógł zaistnieć. W katalogu znalazły się zatem wypowiedzi Ragnhildur Ásvaldsdóttir, dyrektorki Centrum Sztuki Slátturhúsið, oraz Macieja Trzebeńskiego, dyrektora Fabryki Sztuki w Łodzi. Głos mieli także kuratorzy odpowiedzialni za stworzenie programu rezydencji, czyli Wiola Ujazdowska i piszący ten wstęp – Rafał Kołacki.

Katalog ma zaprezentować nie tylko gotowe rezultaty projektu, ale również – a może przede wszystkim – proces twórczy, który prowadził do powstania tych unikalnych dzieł. Dlatego też niektóre teksty artystów mogą się wydawać zbyt bezpośrednie i nieoczywiste. Nie chciałem ingerować w końcowe wypowiedzi twórców, którzy mieli wolną rękę podczas ich pisanie. Wierzę jednak, że dzięki szczeremu charakterowi tej publikacji, czytelnicy będą mieli szansę zgłębić nie tylko estetykę ostatnich prac, ale także zrozumieć kontekst, inspiracje oraz wysiłek włożony w ich stworzenie.

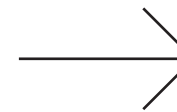
Głównymi ideami projektu były międzynarodowa współpraca, wymiana doświadczeń oraz możliwość poznania nowej, innej, nieznannej kultury. Myślę, że te główne założenia zostały zrealizowane, czego bezpośrednim dowodem są rezultaty poszczególnych rezydencji.

Mam ogromną nadzieję, że publikacja ta będzie źródłem inspiracji i motorem do rozważań na temat współczesnej sztuki i jej roli w społeczeństwie. Być może będzie stanowiła impuls dla kolejnych instytucji oraz artystów do nawiązywania nowych kontaktów, a także szukania i tworzenia nowych przestrzeni dla artystycznej współpracy.

RAFAŁ
KOŁACKI

MACIEJ
TRZEBEŃSKI

FABRYKA SZTUKI
W ŁODZI

It is 2020, the global COVID-19 pandemic is raging, our team is meeting, still on-site at Fabryka, to discuss the possibility of launching an international cultural project. Fabryka Sztuki (Art Factory) is housed in the 19th-century buildings of former textile warehouses. These fabulous brick structures, so characteristic of Łódź, represent a small portion of the former textile mills of Łódź's richest factory owner, Karol Scheibler. We tried to seek a partner from Iceland who would be willing to collaborate with a previously unknown organization for working on a project that could be financed by Norwegian Funds. We wished to find a partner who would share our artistic preferences and understand the identity of the place and the actions supported by those preferences. A partner who would dare to venture into the unknown together with us. The task was a challenge but, as you probably know, work in cultural creative industries is about the people. It is the artists, creators, and animators who forge an international network, which in our case helped build a new partnership. Our Rafał Kołacki and Icelandic Wiola Ujazdowska met each other in previous endeavors. They brought together two organizations from the furthest corners of Europe and gave the impetus to collaborate, which made it possible for Fabryka Sztuki in Łódź and Slátturhúsið Menningarmiðstöð of Egisttadir to become official partners in the ACT IN_OUT project.

Initially, when we were getting to know each other, I felt anxious and excited. In my view, these two emotions not only aptly describe the state of mind of a leader of an organization that carries out an international cultural project, but also are a starting point for a reflection on the nature of that collaboration and how to put it in practice. How to prepare and act so that the newly established collaboration is based on mutual understanding and respect for cultural differences. How to carry out an open dialogue that includes different perspectives, experiences, traditions, or artistic practices. Certainly, what can help us understand each other is that both the Factory and Slátturhúsið are art centers that integrate the local community, promote contemporary art and

Jest rok 2020, trwa ogólnoświatowa pandemia COVID-19. Spotykamy się zespołowo, jeszcze na żywo w naszej siedzibie – Fabryce – aby porozmawiać o możliwości przygotowania międzynarodowego projektu kulturalnego. Fabryka Sztuki mieści się w XIX-wiecznych budynkach byłych magazynów tekstylnych. To piękne i charakterystyczne dla Łodzi ceglane budowle, stanowiące mały fragment dawnych zakładów włókienniczych najbogatszego łódzkiego fabrykanta Karola Scheiblera. Postanawiamy odważyć się i poszukać partnera z Islandii, który byłby gotowy podjąć ryzyko współpracy z nieznaną wcześniej instytucją w przygotowaniu projektu. Projektu, który mógłby zostać sfinansowany w ramach Funduszy Norweskich. Zależało nam, aby znaleźć partnera, który będzie trochę podobny do nas (podziela nasze preferencje artystyczne i stojącą za nimi tożsamość miejsca i działania). Partnera, który będzie miał odwagę podjąć ryzyko wspólnego wejścia w nieznaną. Zadanie nie należało do najłatwiejszych, ale – jak zapewne wiecie – w działaniach kulturalnych najważniejsi są ludzie. To artyści, twórcy, animatorzy tworzą międzynarodową pajęczynę kontaktów, znajomości, która i w naszym przypadku stała się podstawą do nawiązania nowej współpracy. Nasz Rafał Kołacki i islandzka Wiola Ujazdowska znali się z wcześniejszych inicjatyw i to oni połączyli dwie instytucje z odległych krańców Europy. To oni dali impuls do wspólnej pracy, to dzięki ich znajomości Fabryka Sztuki w Łodzi i Slátturhúsið Menningarmiðstöð z Egilsstaðir zostali oficjalnymi partnerami w projekcie ACT IN_OUT.

W początkowym momencie naszego wzajemnego „poznawania się” odczuwałem pewien rodzaj niepokoju i podekscytowania. Te dwa uczucia, moim zdaniem bardzo trafnie, opisują nie tylko stan umysłu osoby odpowiedzialnej za kierowanie instytucją realizującą międzynarodowy projekt kulturalny, ale także stają się przyczynkiem do rozważań nad tym, czym ta współpraca może być i jak ją realizować w praktyce. Jak przygotować i poprowadzić działania, aby tworząca się współpraca była oparta na wzajemnym zrozumieniu i szacunku dla różnic kulturowych. Jak poprowadzić otwarty dialog, który uwzględni różne

independent artistic creativity, balancing out openness and identity in their program activities. Identity is understood to be the result of the activities carried out and the uniqueness of the place where those activities take place. In my opinion, another relevant element that connects our organizations is the industrial past of the buildings where our organizations operate.

When I first heard that Slátturhúsið (slaughterhouse in Icelandic) is located in a former slaughterhouse, I realized there was room for discussion about the past and the essence of the changes that places like ours undergo when their original function for the local community ends. Thanks to the involvement of people and favorable circumstances, those places acquire a fresh and distinct appearance – becoming spaces for artistic, cultural, animation and educational activities. In their activities, both organizations use an artistic language that is comprehensible to any audience who appreciates personal contact with art and seeks rare experiences in culture that require greater involvement. The fact that the Factory operates in Poland's third-largest city (with a population of more than 750,000) and Slátturhúsið in Egisttadir (with a population of about 2,400) is irrelevant here. It is the industrial past that currently offers a strong identity and image for both organizations. Converting post-industrial buildings into cultural and artistic spaces is a process that brings numerous benefits to the community and their industrial heritage. It is a process that can initiate environmental social change, contributing to the revival of cultural and economic life. At the Art Factory, I have this process of transformation behind me. It was carried out in stages since 2001 so that in 2014, with the completion of the investment and the creation of the Art_Incubator within the Art Factory, it acquired its final shape following the post-industrial transformation.

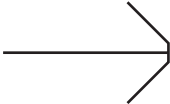
Today, Fabryka Sztuki is a multidisciplinary art center, primarily exploring the fringe areas of culture, but also a business institution, fostering the development of creative entrepreneurship and professionalization of the cultural sector. The renovated space combines

perspektywy, doświadczenia, tradycje czy praktyki artystyczne. Na pewno pomocnym elementem we wzajemnym zrozumieniu siebie jest to, że zarówno Fabryka, jak i Slátturhúsið to centra artystyczne, które integrują lokalną społeczność, promują sztukę współczesną i niezależną twórczość artystyczną, balansując w swoich działaniach programowych między otwartością a tożsamością. Tożsamością rozumianą jako wypadkowa realizowanych działań i wyjątkowości miejsca, w jakim te działania się odbywają. I tu pojawia się kolejny, moim zdaniem ważny element łączący nasze instytucje – industrialna przeszłość budynków, w których działają nasze organizacje. Kiedy pierwszy raz usłyszałem, że Slátturhúsið (po islandzku znaczy 'rzeźnia') mieści się w budynku byłej rzeźni, pomyślałem, że już na wstępie naszej współpracy mamy obszar do rozmów o przeszłości i o istocie zmian, jakim podlegają miejsca takie jak nasze, kiedy kończą pierwotną ważną dla społeczności lokalnej funkcję, i w wyniku ludzkiego zaangażowania oraz sprzyjających okoliczności przybierają nowy, odmienny wygląd, stając się przestrzeniami do działań artystycznych, kulturalnych, animacyjnych i edukacyjnych.

Obie instytucje w swoich działaniach posługują się artystycznym językiem, rozumiałym dla odbiorcy, który ceni sobie osobisty kontakt ze sztuką, poszukuje w kulturze doświadczeń niecodziennych, wymagających większego zaangażowania. Nie ma w tym wypadku znaczenia fakt, że Fabryka funkcjonuje w trzecim co do wielkości mieście w Polsce (ponad 650 tys. mieszkańców), a Slátturhúsið w Egilsstaðir (liczącym około 2 600 mieszkańców). Owa przemysłowa przeszłość stanowi silny element tożsamościowy i wizerunkowy w obecnym działaniu obu instytucji. Zmiana funkcji obiektów przemysłowych na przestrzenie kulturalne, artystyczne jest procesem niosącym ze sobą wiele korzyści dla społeczności lokalnej oraz dziedzictwa przemysłowego. Jest procesem, który może rozpocząć środowiskową zmianę społeczną, przyczyniając się do ożywienia życia kulturalnego i gospodarczego. W Fabryce Sztuki mam ten proces przemiany już za sobą. Był on realizowany etapami od 2001 roku, by w 2014 wraz z zakończeniem

FABRYKA SZTUKI
IN ŁÓDŹ

FABRYKA SZTUKI
W ŁODZI

Fabryka Sztuki before renovation
Fabryka Sztuki przed renowacją

original architectural elements with innovative technological solutions. This combination builds a unique atmosphere and boosts the creative development of artists. In the ACT IN_OUT project, the post-factory space became one of the ingredients that inspired the invited artists. The space has hosted unique projects that cross the boundaries of traditional art forms. The projects relate directly to the places and local communities in Łódź and Egilstadir. At this point, I would like to thank all the organizers, curators, artists, and participants involved in the ACT IN_OUT project. The intercultural dialogue, exchange of experiences, ideas, perspectives, and artistic events would not have been made possible without your support. In particular, I would like to thank Ragnhildur Ásvaldsdóttir, head of Slátturhúsið, who trusted us and accepted our collaboration proposal. I am convinced that the ACT IN_OUT project has proven to be a good start for building further partnerships between our organizations. To make this possible, we just need to obtain funds to finance our collaborative projects – what about Norwegian Funds?

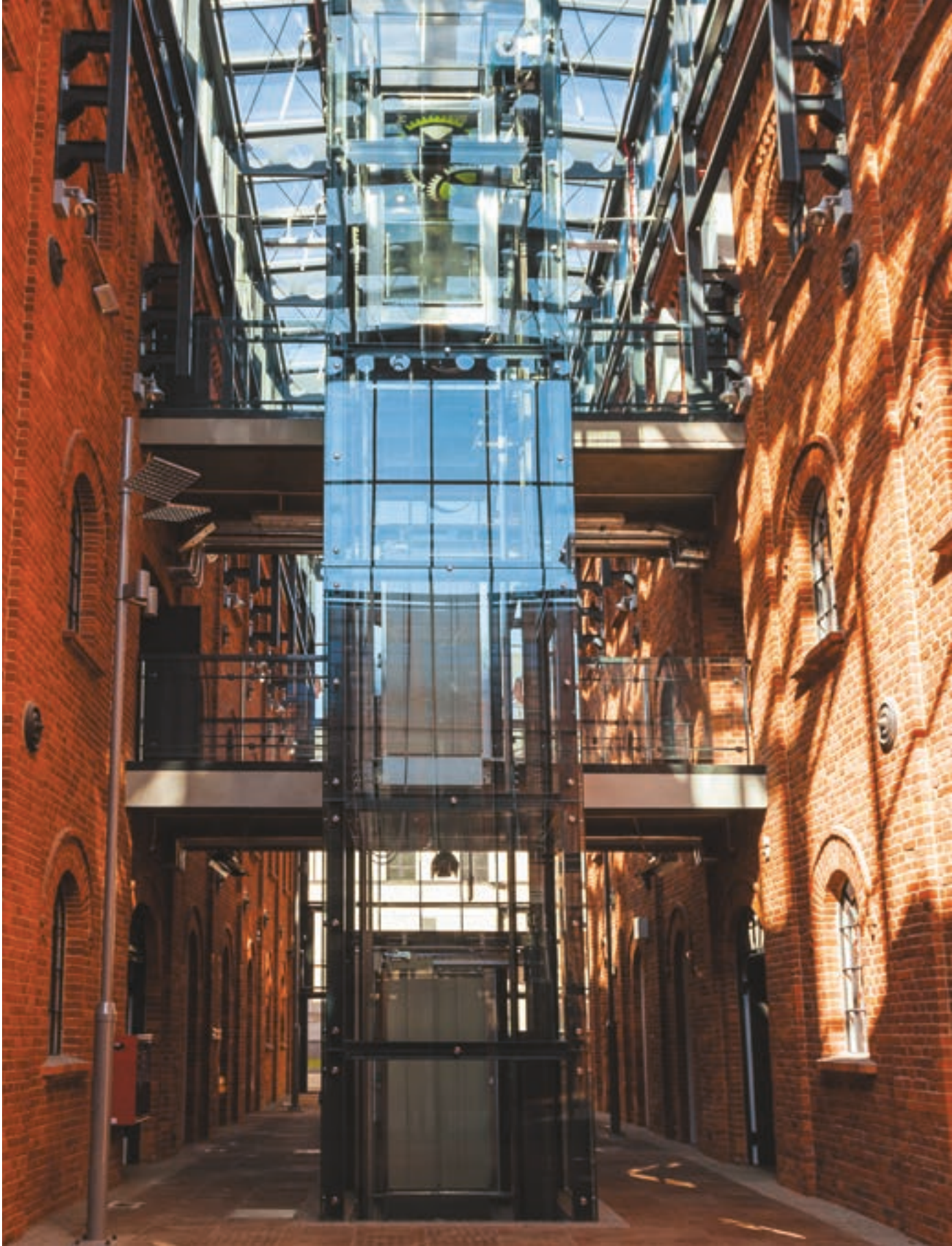
inwestycji i utworzeniem w ramach Fabryki Sztuki Art_Inkubatora uzyskać ostateczny kształt swojej postindustrialnej przemiany. Obecnie Fabryka Sztuki to multidyscyplinarne centrum artystyczne, zgłębiające przede wszystkim brzegowe obszary kultury, ale także instytucja otoczenia biznesu, wspierająca rozwój przedsiębiorczości kreatywnej i profesjonalizację sektora kultury. Odbudowana przestrzeń łączy oryginalne elementy architektoniczne z nowymi rozwiązaniami technologicznymi. To połączenie stwarza wyjątkową atmosferę i sprzyja twórczemu rozwojowi artystów. W projekcie ACT IN_OUT pofabryczna przestrzeń stała się jednym z elementów inspiracji artystycznej dla zaproszonych twórców. To między innymi dzięki niej powstały wyjątkowe projekty, które przekraczają granice tradycyjnych form sztuki. To projekty odnoszące się bezpośrednio do miejsc, jak i samej społeczności lokalnej w Łodzi i Egilsstaðir. W tym miejscu dziękuję wszystkim organizatorom, kuratorom, artystom, uczestnikom zaangażowanym w projekt ACT IN_OUT – bez Was nie byłoby dialogu międzykulturowego, wymiany doświadczeń, idei, perspektyw i wydarzeń artystycznych. W szczególności dziękuję Ragnhildur Ásvaldsdóttir – szefowej Slátturhúsið, która zaufała nam i przyjęła naszą propozycję współpracy. Jestem przekonany, że projekt ACT IN_OUT stał się dobrym początkiem do budowania dalszych relacji partnerskich między naszymi instytucjami. Aby stało się to możliwe, potrzebne będzie tylko znalezienie funduszy na sfinansowanie naszych wspólnych pomysłów. Może będą to Fundusze Norweskie?

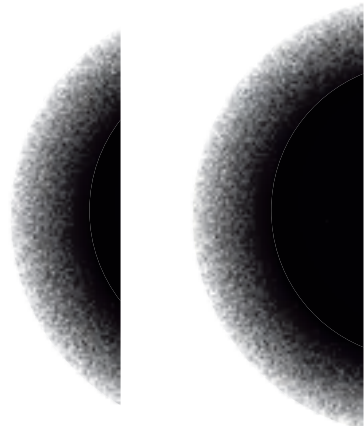
MACIEJ
TRZEBEŃSKI

DIRECTOR OF
FABRYKA SZTUKI
IN ŁÓDŹ

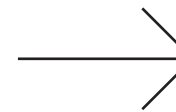
DYREKTOR
FABRYKI SZTUKI
W ŁODZI

Fabryka Sztuki after renovation/Fabryka Sztuki po renowacji

RAGNHILDUR
ÁSVALDSDÓTTIR

SLÁTURHÚSIÐ
ART CENTER
CENTRUM SZTUKI
SLÁTURHÚSIÐ

The Egilsstaðir slaughterhouse started its operation around 75 years ago and served as such into the 21st century. When the slaughtering ceased, the building remained, and was gradually transformed into the home of the Cultural Center of Fljótsdalshérað. The slaughterhouse is still standing but the activity has changed. It is now being reopened, following extensive renovations, under the name Slátturhúsið Art Center.

Little remains of the building's former activity, but a few traces can be found here and there. The building's history in many ways resembles the post-war history of the Icelandic nation, where optimism and development abounded until the economic situation and political decisions changed the course and a new chapter began.

Around and following the turn of the century, ideas about cultural development of regions were widely popular. They entailed attracting artists, knowledge workers and the "creative community" as US star planner Richard Florida called it. The creative community was then meant to attract investment and capital and more prosperous individuals who would raise property prices during a process of gentrification.

Following these ideas, an important and tangible organisational change was that buildings and areas that previously had housed industry of another sort were now utilised for the creative industry. These vacant buildings were deemed eminently suitable for creative projects that didn't offend anyone and were considered important by everyone. Politicians saw that it could be fun to fill the buildings with creative activities, at least it was harmless. Examples of such development are the Tate Modern in London, Fabryka Sztuki in Lodz and the old slaughterhouse Matadero in Madrid.

With the renovations of Slátturhúsið all our facilities where upgraded and new ones added, like, for example, the Black Box theater space, a space for performing arts and performances. The new Black Box space is popular and since opening we have had the possibilities to have performances there from the ID - Icelandic Dance Company, the National Theater,

Rzeźnia w Egilsstaðir rozpoczęła swoją działalność około 75 lat temu i działała jako taka do XXI wieku. Kiedy zaprzestano uboju, sam budynek pozostał i był stopniowo przekształcany w siedzibę Cultural Center of Fljótsdalshérað. Rzeźnia stoi więc nadal, ale zmieniło się jej przeznaczenie. Obecnie, po gruntownym remoncie, budynek został ponownie otwarty pod nazwą Slátturhúsið Art Center.

Z dawnej działalności rzeźni pozostało niewiele, ale gdzieś tam można jeszcze znaleźć kilka śladów przeszłości. Historia budynku pod wieloma względami przypomina powojenną historię narodu islandzkiego, w którym panował optymizm i rozwój, dopóki sytuacja gospodarcza i decyzje polityczne nie zmieniły biegu i nie rozpoczął się nowy rozdział.

Na przełomie XX i XXI wieku idee rozwoju kulturalnego regionów cieszyły się dużą popularnością. Przyciągały artystów, specjalistów oraz „kreatywną społeczność”, jak nazwał ją amerykański planista Richard Florida. Społeczność twórcza miała wówczas ściągać inwestycje, kapitał oraz zamożniejsze jednostki, co podniosłoby ceny nieruchomości podczas procesu gentryfikacji.

W myśl tych idei budynki i tereny, które wcześniej służyły przemysłowi innego rodzaju, zaczęły służyć branży kreatywnej. Była to ważna i namacalna zmiana organizacyjna. Opuszczone budynki zostały uznane za miejsca idealne do twórczych projektów, które nie dość, że nikogo nie deprymowały, to jeszcze powszechnie uznano je za ważne. Politycy dostrzegli, że przeznaczenie budynków na działania twórcze jest właściwe, a przynajmniej nieszkodliwe. Przykładami takiego podejścia są Tate Modern w Londynie, Fabryka Sztuki w Łodzi oraz stara rzeźnia Matadero w Madrycie.

Wraz z remontem rzeźni Slátturhúsið wszystkie nasze obiekty zostały zmodernizowane. Dodano także nowe, czego przykładem jest przestrzeń teatralna typu Black Box, przestrzeń dla sztuk performatywnych i przedstawień. Nowa przestrzeń Black Box cieszy się popularnością – od momentu jej otwarcia wystawiliśmy tam przedstawienia ID – Icelandic Dance Company, Teatru Narodowego oraz kilku zawodowych grup teatralnych.

and several professional theater groups. The opening of the space also encouraged us to produce our own theater project; a children's play written for Slátturhúsið that is set to open in November 2023 following a 3-month residency of actors, director and set / costume designers at Slátturhúsið.

Slátturhúsið also offers a dancestudio, musicstudio, and several exhibition spaces. This enables us to broaden our program and invite collaborators and guests to perform as well as creating new projects. The art center is also home to a youth center, where young people from the age of 16-20 have the possibility to create their own projects, rehearse music and drama or just meet up for informal events such as LGBTQ+ youth group meetings. This is, in our opinion and experience, a way for us to invite young people to participate in our activities, to make them feel they belong to a creative community.

Slátturhúsið Art Center is the performing arts center for East Iceland, and as such our focus is largely on performing arts, such as: drama, theater, dance and music performances. In the early 2000's the first culture agreement was signed in East Iceland with other regions following in the next few years. With that, the government laid the foundation for several Cultural Centers around Iceland. In East Iceland three centers where established, Skaftfell in Seydisfjörður as the Center for Visual Arts, the Center for Music in Eskifjörður and Slátturhúsið as the Performing Arts Center. The government and municipalities agreed on equal funding for the centers. This agreement has since been extended every 5 years.

But why invest in culture and spend energy, time and money on something that often has vague results? Culture investment is important for various economic and social reasons and the idea is to increase job opportunities in arts, culture and culture-based tourism, encourage innovations and diversity. But the less measurable effect lies within the individuals experience and opportunities; the connections that one creates and maintains with others. Art and culture can widen the individual's horizon, opening them up to new experiences and ideas. International

Otwarcie tej przestrzeni zachęciło nas również do realizacji własnego projektu teatralnego – sztuki dla dzieci napisanej dla Slátturhúsið, której premierę przewidziano na listopad 2023 roku, po trzymiesięcznej rezydencji aktorów, reżysera i projektantów scenografii oraz kostiumów w Slátturhúsið.

Slátturhúsið oferuje również studio tańca, studio muzyczne i kilka przestrzeni wystawienniczych. Dzięki temu możemy poszerzać nasz program oraz zapraszać współpracowników i gości do występów i nowych projektów. Centrum sztuki pełni również funkcję ośrodka młodzieżowego, w którym młodzi ludzie w wieku 16-20 lat mogą tworzyć własne projekty, korzystać z sali do prób muzycznych i teatralnych lub po prostu uczestniczyć w nieformalnych wydarzeniach, takich jak spotkania grup młodzieżowych LGBTQ+. W naszej opinii i na podstawie naszego doświadczenia jest to sposób na zaproszenie młodych do udziału w naszych działaniach, tak aby poczuć się częścią kreatywnej społeczności.

Centrum Sztuki Slátturhúsið to centrum sztuk performatywnych we wschodniej Islandii i skupia się głównie na sztukach performatywnych, takich jak dramat, teatr, taniec i występy muzyczne. Na początku 2000 roku podpisano pierwszą umowę kulturalną we wschodniej Islandii, a w następnych latach umowy podpisano także z innymi regionami. W ten sposób rząd położył podwaliny pod kilka ośrodków kultury w całej Islandii. Na wschodzie powstały trzy ośrodki: Skaftfell w Seydisfjörður o nazwie Centrum Sztuk Wizualnych, Centrum Muzyki w Eskifjörður i Slátturhúsið jako Centrum Sztuk Sceniczych. Rząd i gminy wspólnie uzgodniły finansowanie tych ośrodków w równych częściach. Od tego czasu umowa jest przedłużana co pięć lat.

Ale po co inwestować w kulturę, poświęcać energię, czas i pieniądze na coś, co często przynosi mgliste rezultaty? Inwestycje w kulturę są istotne z różnych powodów – ekonomicznych i społecznych – a ich celem jest zwiększenie możliwości zatrudnienia w dziedzinie sztuki, kultury i turystyki opartej na kulturze, oraz zachęcanie do innowacji i różnorodności. Mniej wymierny efekt tkwi w indywidualnych

Slátturhúsið before renovation/ Slátturhúsið przed renowacją

Slátturhúsið after renovation/ Slátturhúsið po renowacji

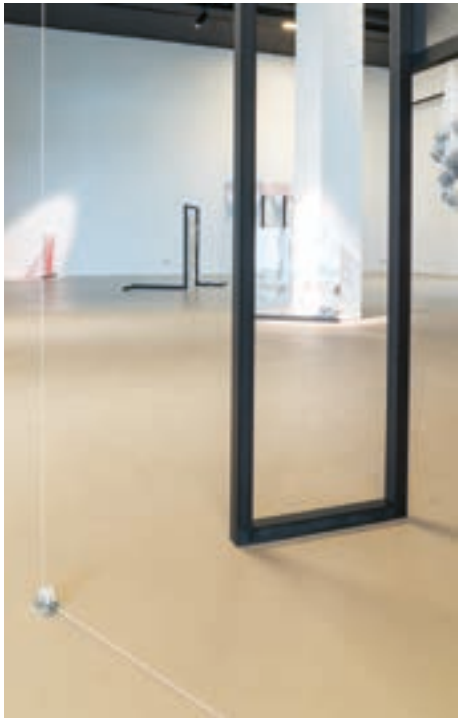
collaborations and collaborations accross art fields are essential for artists and culture-workers to thrive, learn and renew our policies and focus. When the opportunity opened up for Sláturhúsið to participate in the Polish-Norwegian-Icelandic collaborations project ACT IN_OUT we knew that it had the prospect of not only widening our repertoire but also have a fundamental influence on our program. The ACT IN_OUT project has reached into some of our other projects, and has, during its course, strengthened our yearly Polish Art Festival Vor / Wiosna as we have managed to coordinate the festival and residencies within the project.

ACT IN_OUT is one of our bigger collaborations, and has, during its course, given us the oppourtunity to establish valuable connections with the Fabryka Sztuki Art_Inkubator, Polish artists, curators and event managers. The essence of such a collaboration always lays in the human connections, the possibilities of learning from each other, exchange of dialogue and ideas and, most of all, mutual respect and trust. In my opinion the journey that we have been on together during the ACT IN_OUT project has been an inspiration and created a long-term connection that we intend to nurture.

doświadczeniach i możliwościach jednostek, zwłaszcza w kontaktach, które tworzymy i utrzymujemy. Sztuka i kultura poszerzają horyzonty, otwierają na nowe doświadczenia i pomysły. Współpraca międzynarodowa oraz współpraca w różnych dziedzinach sztuki są niezbędne, aby artyści i pracownicy kultury mogli się rozwijać, uczyć oraz uaktualniać nasze polityki i cele. Kiedy przed Sláturhúsið pojawiła się możliwość udziału w polsko-norwesko-islandzkim projekcie ACT IN_OUT, zdaliśmy sobie sprawę, że może on nie tylko poszerzyć nasz repertuar, ale także wyrzucić fundamentalny wpływ na nasz program. Skoordynowaliśmy festiwal i rezydencje, dzięki czemu ACT IN_OUT objął kilka innych naszych projektów oraz wzmocnił nasz coroczny Festiwal Sztuki Polskiej Vor/Wiosna.

ACT IN_OUT to jedna z naszych większych kolaboracji, która w trakcie swego trwania umożliwiła nam nawiązanie cennych kontaktów z Fabryką Sztuki i Art_Inkubatorem w Fabryce Sztuki, polskimi artystami, kuratorami i event managerami. Istotą takiej współpracy są zawsze więzi międzyludzkie, możliwość uczenia się od siebie nawzajem, wymiana dialogu i pomysłów, a przede wszystkim wzajemny szacunek i zaufanie. Moim zdaniem podróż, którą wspólnie odbyliśmy podczas projektu ACT IN_OUT, była inspiracją i stworzyła trwałą więź, którą zamierzamy pielęgnować.

From *Hnikun* – Ingunn Fjola Ingthorsdottir & Thordis Johannesdottir

From the Jessica Auers exhibition *Landverdir*

RAGNHILDUR
ÁSVALDSDÓTTIR

DIRECTOR OF THE
SLÁTURHÚSIÐ
ART CENTER

DYREKTORKA
CENTRUM SZTUKI
SLÁTURHÚSIÐ

- Curator of the residency
program Iceland
- Kuratorka programu
rezydencji Islandia

ACT IN_OUT is an international project organized by Fabryka Sztuki in Łódź. The partner organizations are Carte Blanche and Theater Visjoner from Norway and Menningarmiðstöð Fljótsdalshéraðs from Iceland. The collaboration between the Icelandic and Polish partners thrives on a series of residencies, concerts, and cultural exchanges, culminating in a publication that summarizes this two-year project.

ACT IN_OUT jest projektem międzynarodowym, w którym główną instytucją, odpowiadającą za całość projektu, jest Fabryka Sztuki w Łodzi. Partnerskimi instytucjami są Carte Blanche i Theater Visjoner z Norwegii oraz Menningarmiðstöð Fljótsdalshéraðs z Islandii. Współpraca pomiędzy stroną islandzką a polską opiera się o serie rezydencji, koncertów i wymian kulturalnych, zakończonych publikacją, która stanowi podsumowanie dwuletniego projektu.

The industrial past of both cultural centers represents the basis for curatorial activities between the partners in Poland and Iceland. Before it was transformed into an art center, the Slaturhusið building served as a slaughterhouse while Fabryka Sztuki served as a textile production plant. The common past and the present and post-industrial spaces are the keys to artistic activities and curatorial concepts. Through the exchange of artists associated with the organization or the artists respecting the values of the organization, we intended to build a dialogue and forge new connections that in the future will help develop communities related to these organizations.

The values that guide Slaturhusið include equality, promoting diversity, supporting the local community, and access to culture and its decentralization. When we consider the size of the organization, the center's cultural offer is wide and includes concerts, film screenings, exhibitions, meetings, lectures, staging performances, and accepting artists for artistic residencies. Since 2020, Slaturhusið has produced the Festival of Polish Art in Emigration VOR / WIOSNA, of which I am the curator. I work mainly as a multimedia artist but just like most artists I also work as a curator. This gives me the opportunity to create projects and exhibitions such as Community of Sentient Beings (together with Hubert Gromny) in Hafnarborg, WEDDING! produced by Reykjavik Art Festival and Augustkvöld / In Late August produced by MIDPUNKT / GERDASAFN. For almost ten years, I have divided my time between Poland and Iceland. Although distant from each other not only geographically but also culturally, both places are my home.

The main assumption of the curatorial program is to present the diversity of contemporary Icelandic society, especially that related to smaller urban centers in the east and north of Iceland, or to voices reluctantly shown outside Iceland due to their mismatch with the popular image of the island, based on the so-called Nordic exceptionalism. For this reason, among the artists and musicians that participate in the program there are persons of non-Icelandic origin who are inhabitants and members of local Icelandic communities.

The program of the residency of Icelandic artists at Fabryka Sztuki in Łódź and the selection of artists have been adapted to the ideas and values of Slaturhusið's partner organization. The artists are selected in order to present three completely different views on art – formal audiovisual explorations,

Podstawą do działań kuratorskich pomiędzy partnerem w Polsce a w Islandii jest industrialna przeszłość obu centrów kultury – budynek Slaturhusið, zanim został przekształcony na potrzeby ośrodka artystycznego, był rzeźnią. Fabryka Sztuki zaś służyła jako miejsce produkcji tekstyliów. Wspólna przeszłość, a także teraźniejszość i postindustrialne przestrzenie stanowią klucz do działań artystycznych i koncepcji kuratorskich. Poprzez wymianę artystów związanych z instytucją lub z reprezentującymi instytucję wartościami, chcieliśmy zbudować dialog i tworzyć nowe połączenia, które zaowocują w przyszłości rozwojem związanych z instytucjami wspólnot.

Wartościami, które przyświecają Slaturhusið są równość, promowanie różnorodności, wspieranie lokalnej społeczności, dostępność kultury i jej decentralizacja. Oferta kulturalna centrum jest szeroka, biorąc pod uwagę wielkość instytucji, która organizuje m.in. koncerty, pokazy filmowe, wystawy, spotkania wykłady, a także wystawia spektakle czy przyjmuje artystów na rezydencje artystyczne. Od 2020 Slaturhusið produkuje Festiwal Sztuki Polskiej na Emigracji VOR/WIOSNA, którego kuratorką jestem. Pracuję głównie jako artystka multimedialna, jednak jak większość artystów pracuję również jako kuratorka, dzięki czemu miałam przyjemność tworzyć takie projekty i wystawy jak Community of Sentient Beings (razem z Hubertem Gromnym) w Hafnarborg, WESELE! produkowane przez Reykjavik Art Festival czy Augustkvöld/Pod koniec sierpnia produkowane przez MIDPUNKT/GERDASAFN. Od prawie 10 lat dzielę swój czas pomiędzy Polską a Islandią. I jedno, i drugie miejsce – choć są oddalone od siebie nie tylko geograficznie, ale również kulturowo – traktuję jako dom.

Głównym założeniem programu kuratorskiego jest przedstawienie różnorodności współczesnego społeczeństwa islandzkiego, zwłaszcza tego związanego czy to z mniejszymi ośrodkami miejskimi na wschodzie i północy Islandii, czy z głosami niechętnie pokazywanymi poza granicami Islandii ze względu na swoje niedopasowanie do eksportowanego poza wyspę wizerunku opartego o tzw. Nordic exceptionalism (Nordycką wyjątkowość). Z tego względu pośród artystów i muzyków, którzy biorą udział w programie, mamy osoby o pochodzeniu innym niż islandzkie, jednak mieszkające i będące członkami lokalnych islandzkich wspólnot.

Program rezydencji islandzkich artystów w Fabryce Sztuki w Łodzi, a także wybór artystów zostały dostosowane do idei i wartości wyznawanych przez

tongue-in-cheek descriptions of the atmosphere of the city of Łódź, and finally, searching for dance music and writing scores strongly rooted in the physicality of rhythm. The artists were selected for their outstanding achievements and amazing contributions to the sound art scene. This project is meant to change and show how diverse and rich the Icelandic music and sound art scene is today, especially thanks to the influx of new residents to the island and new artistic spaces located outside the capital.

The following artists took part in the residencies:

- UNFILED (Atli Bollason & Gudmundur Ulfarsson),
- Egill Logi Jonasson,
- Ida Schuftén Juhl.

As part of the ACT IN_OUT project, Fabryka Sztuki in Łódź and Menningarmiðstöð Fljótsdalshéraðs from Egilsstaðir also hosted a cultural exchange that consisted of a series of concerts in 2022–2023. Artists from Iceland were invited to play concerts at Fabryka Sztuki, while artists from Poland played in Iceland both in the capital and the resorts in the eastern fjords. Just like during the selection of the artists for the residency, while selecting the musicians the criteria were the ideas of gender equality, decentralization, and the representation of artists of foreign origin. Moreover, the concerts engage and promote young, experimental musicians associated with Icelandic grassroots initiatives from the capital and smaller urban centers, e.g. Post-dreifing collective, Mengi (centre for experimental music and art), and Kaktus (artistic initiative in Akureyri). The selection of musicians is an attempt to present an extremely diverse, dynamic alternative music scene in Iceland. That music stands in the shadow of great names and bands that have shaped thinking about Icelandic music for years, which is very hard to change in the audience outside Iceland, including Poland.

All good things come to an end. I hope that ACT IN_OUT has become food for local alternative music communities, as well as the basis for new Polish-Icelandic collaborations and activities in the area of sound art.

instytucję partnerską Slaturhusið. Wybór artystów ma na celu przedstawienie trzech zupełnie odmiennych spojrzeń na sztukę – od formalnych poszukiwań audiowizualnych, poprzez doświadczenia atmosfery miasta Łodzi opisywane z przymrużeniem oka, do poszukiwania muzyki do tańca i tworzenia kompozycji silnie osadzonych w fizykałności rytmu. Artyści zostali wybrani ze względu na swoje wybitne osiągnięcia i niesamowity wkład na scenę soundartową. Ten projekt chce zmieniać i pokazywać, jak różnorodna i bogata jest obecnie islandzka scena muzyczna i soundartowa, zwłaszcza dzięki napływowi nowych mieszkańców na wyspę i nowym przestrzeniom artystycznym znajdującym się poza stolicą.

W rezydencjach wzięli udział następujący artyści:

- UNFILED (Atli Bollason & Gudmundur Ulfarsson),
- Egill Logi Jonasson,
- Ida Schuftén Juhl.

W ramach projektu ACT IN_OUT pomiędzy Fabryką Sztuki w Łodzi a Menningarmiðstöð Fljótsdalshéraðs z Egilsstaðir odbyła się również wymiana kulturowa w postaci serii koncertów w latach 2022–2023. Artyści z Islandii – zostali zaproszeni do zagrania koncertów w Fabryce, zaś artyści z Polski zagrali w Islandii zarówno w stolicy, jak i w ośrodkach na fiordach wschodnich. Przy wyborze muzyków, podobnie jak przy wyborze artystów biorących udział w rezydencji, kryteriami naboru były idee równości płci, decentralizacja, jak i reprezentacja twórców obcego pochodzenia. Poza tym program koncertów angażuje i promuje muzyków młodych, eksperymentalnych, związanych z islandzkimi inicjatywami oddolnymi ze stolicy i z mniejszych ośrodków miejskich m.in. kolektyw Post-dreifing, Mengi (centrum muzyki i sztuki eksperymentalnej), Kaktus (inicjatywa artystyczna w Akureyri). Dobór muzyków jest próbą przedstawienia niezwykle różnorodnej, dynamicznej sceny muzyki alternatywnej w Islandii, stojącej w cieniu wielkich nazwisk i zespołów, które od lat ukształtowały myślenie o muzyce islandzkiej i które bardzo ciężko zmienić w odbiorcach poza Islandią, również w Polsce.

Wszystko, co dobre, szybko się kończy, jednak mam nadzieję, że ACT IN_OUT stał się pokarmem dla lokalnych środowisk muzyki alternatywnej, a także gruntem do nowych polsko-islandzkich współprac i działań na polu sound artu.

- *Only by going forward you
will reach your destination –*
Curator of the residency
program Poland.
- *Tylko idąc przed siebie,
osiągnie się cel podróży –*
kurator programu rezydencji
Polska.

Creating and participating in the ACT IN_OUT project was a huge challenge for each of the people involved. One of the biggest challenges related to similar initiatives is, for example, the great difference between the stages of drafting and submitting a proposal, and its implementation. This can lead to personal changes in the staff working on the project, the long duration of the task, as well as unforeseen substitutions of artists.

Tworzenie projektu ACT IN_OUT oraz udział w nim były dużym wyzwaniem, przed którym stanęła każda z uczestniczących w nim osób. Jednym z najistotniejszych problemów w pracy nad podobnymi inicjatywami jest chociażby duży dysonans między etapami pisania i składania wniosku a jego późniejszą realizacją. Konsekwencją mogą być zmiany w osobach pracujących „przy projekcie”, długi czas trwania zadania, jak również nieprzewidziane zastępstwa artystów.

This demands that curators and all the staff are flexible and responsive to new situations. The work that seems to be relatively easy to complete would not have been possible at all if it were not for the selfless support and commitment of the main contributors to the project, namely Ragnhildur Ásvaldsdóttir and Maciej Trzebeński – the directors of the institutions participating in the task, and Katarzyna Tadeusz – head coordinator of the project. Working with you can be described in one word: T r u s t . Thank you for your work and the time spent together.

Participation in ACT IN_OUT was a kind of journey, a great adventure into the unknown, which I embarked on together with others. When I look back at my personal impressions, I believe that the most important value was the highly creative work and meeting new people, who became my closest colleagues for the duration of the task. Every day I faced challenges, had to solve problems and tried to work towards the goals we set. On the other hand, meeting new curators and artists allowed me to draw from an endless source of artistic inspiration, learning a different approach to life, the culture of diversity, etc. Undeniably, such an attitude is possible only when we are open to others and want to co-create memorable events. I was lucky to meet people who thought and felt the same way as I did.

At ACT IN_OUT, I was responsible for a series of six artist residencies. I selected three artists from Poland on my own (Stefan Kornacki, Joanna Skowronska, Krzysztof Topolski), while the others (Atli Bollason, Guðmundur Úlfarsson, Egill Jónasson and Ida Juhl) were selected by curator Wiola Ujazdowska. I worked with them on location in Łódź, providing them with the help they needed. I had not known the artists from Iceland at all – I met them only in Poland when they arrived at the agreed time to work on a specific idea that had been previously suggested. I remember that time very well – the accompanying emotions and experiences are among the most valuable, and I will certainly remember them forever. I believe that all the works created during the residencies are extremely valuable and represent a high aesthetic level. Yet this is not the most important thing about the project. In my view, the most important aspect of the project is the opportunity to collaborate with artists from various cultural backgrounds, who have wholly different experiences resulting, for example, from their place of birth. What I valued most were the moments when you could see a surprised face of an artist who found

Taka praca wymaga swojego rodzaju elastyczności i reagowania na nowe sytuacje ze strony kuratorów oraz wszystkich pracowników. I tak stosunkowa prosta do realizacji nie byłaby jednak w ogóle możliwa, gdyby nie bezinteresowne wsparcie i zaangażowanie najważniejszych osób w projekcie, czyli Ragnhildur Ásvaldsdóttir oraz Macieja Trzebeńskiego – dyrektorów instytucji uczestniczących w zadaniu, oraz Katarzyny Tadeusz – głównej koordynatorki projektu. Pracę z Wami można określić jednym słowem, które brzmi: Z a u f a n i e . Dziękuję za ten wspólnie spędzony czas i pracę.

Udział w ACT IN_OUT był dla mnie swego rodzaju podróżą, wielką przygodą w nieznane, w którą wyruszyłem wraz z innymi osobami. Kiedy z perspektywy czasu oceniam moje osobiste wrażenia, uważam, że najważniejszą wartością była niezwykle kreatywna praca oraz kontakt z nowo poznanymi osobami, które stały się na czas realizacji zadania moimi najbliższymi współpracownikami. Rozwiązywanie napotykanych problemów, realizacja zamierzonych celów były wyzwaniem, z którymi borykałem się na co dzień. To był trudny czas. Z drugiej strony spotkanie nowych kuratorów, artystów, kontakt z nimi, umożliwiły mi czerpanie z nieskończonego źródła inspiracji artystycznych, nauki innego podejścia do życia, kultury (wynikającej z różnorodności), etc. Oczywiście postawa taka mogła być w pełni zrealizowana przy założeniu, że jesteśmy otwarci na drugiego człowieka i chcemy z nim współtworzyć niezapomniane wydarzenia. Miałem to szczęście, że podczas realizacji projektu na swojej drodze spotkałem osoby, które myślały i czuły podobnie.

W ACT IN_OUT byłem odpowiedzialny za cykl sześciu rezydencji artystycznych. Trzech artystów z Polski wybrałem samodzielnie (Stefan Kornacki, Joanna Skowrońska, Krzysztof Topolski), o wyborze pozostałych (Atli Bollason, Guðmundur Úlfarsson, Egill Jónasson i Ida Juhl) zdecydowała kuratorka Wiola Ujazdowska. Pracowałem z nimi na miejscu w Łodzi, pomagając im i opiekując się nimi. Artystów z Islandii nie znałem kompletnie, poznawałam ich w Polsce, kiedy przylatywali w wyznaczonym terminie, aby pracować nad konkretną, wcześniej zaproponowaną ideą. Ten czas wspominam bardzo dobrze, a towarzyszące mu emocje i przeżycia należą do najbardziej wartościowych i z pewnością na zawsze pozostaną w mojej pamięci. Uważam, że wszystkie powstałe w wyniku zrealizowanych rezydencji prace są niezwykle cenne i prezentują wysoki poziom estetyczny.

themselves in a new, unfamiliar situation. The smile after a successful concert, the excitement during the workshops, the sense of accomplishment when we were saying goodbye, etc. As a curator and observer, I believe that despite the cultural differences, we managed to devise perfectly efficient methods of dialogue that helped achieve the goal. In all honesty, even that was not the most important thing. After all, to paraphrase a well-known quote: *The only thing that matters is the path. It is the one thing that lasts, not the goal, which is an illusion* – it was the time we spent together working on the project that was more important than the end result of our journey together. I wish to skip detailed descriptions of each residency (the artists themselves have expressed their feelings) and draw attention to their common denominator: while creating individual works, numerous collaborations were established, which will hopefully last longer. And they might last forever. This is what makes us, the authors of the project, especially proud.

Additionally, my role at ACT IN_OUT was to coordinate the preparation of the catalog you are holding in your hands. I think the publication perfectly summarizes this two-year project and faithfully reflects its idea and the residencies carried out in its spirit. I wish all artists that create similar projects to meet equally valuable and trustworthy companions on unforgettable journeys into the unknown.

Nie to jednak w kontekście realizacji projektu jest najważniejsze, bo najważniejsza w moim odczuciu jest właśnie wspomniana wcześniej możliwość współpracy pomiędzy artystami pochodzącymi z różnych kręgów kulturowych, mających zgoła inne doświadczenia, wynikające chociażby z miejsca urodzenia. Najbardziej istotne były dla mnie te chwile, w których dostrzec można było na twarzy zdziwienie, kiedy dany artysta znalazł się w nowej, nieznanej dla siebie sytuacji. Uśmiech po udanym koncercie, ekscytację podczas prowadzonych warsztatów, poczucie spełnienia, kiedy żegnaliśmy się przed odjazdem. Jako kurator i obserwator uważam, że mimo istniejących różnic, wynikających z kulturowych zażyłości, udało się wypracować doskonale funkcjonujące metody dialogu. Dialogu, który doprowadził wszystkie działania do zamierzonego celu. Z całą odpowiedzialnością powtórzę jednak, iż nie to było w tym wszystkim najważniejsze. Parafrazując bowiem znany cytat *Liczy się jedynie droga. To ona trwa, a nie cel, który jest złudzeniem*, to właśnie czas spędzony wspólnie podczas całego trwania projektu był ważniejszy niż efekt końcowy, który w wyniku naszej wspólnej drogi powstał. Pomijam szczegółowe opisy każdej z rezydencji (o swoich odczuciach napisali sami artyści), ale zwrócę uwagę na ich wspólny mianownik – przy okazji tworzenia indywidualnych prac nawiązały się liczne współprace, które, miejmy nadzieję, przetrwają dłużej. A być może trwać będą już zawsze. To coś, co nas – autorów projektu – szczególnie napawa dumą. Dodatkową funkcją, jaką pełniłem w ACT IN_OUT, była koordynacja katalogu, który właśnie trzymają Państwo w rękach. Myślę, że wydanie to jest idealnym podsumowaniem tego dwuletniego projektu i wiernie oddaje jego ideę oraz zrealizowane w jej duchu rezydencje. Życzę wszystkim twórcom tworzącym podobne projekty, aby na swojej drodze podczas pracy spotykali równie wartościowych i godnych zaufania współtowarzyszy niezapomnianych podróży w nieznane.

- Stefan Kornacki
- Unfiled
(Atli Bollason,
Guðmundur Úlfarsson)
- Joanna Skowrońska
- Egill Jónasson
- Krzysztof Topolski
- Ida Schuften Juhl

STOCK FOR FUTURE

STEFAN KORNACKI

Considering the tone of the contemporary catastrophic narrative, during the residency that began the series I created the eponymous work STOCK FOR FUTURE – a database of the inhabitants of Egilsstaðir, recorded in an audiovisual form. The theme of the work centered around the inhabitants' emotions. To prepare, I carried out a series of interviews in English with the inhabitants about the highlights of their lives and their daily activities. These interviews and street surveys were to reach the respondents' hearts. The questions revolved around topics such as the daily activities that the inhabitants tackle in the morning, at midday, and at night. The inspiration for the questions came from a poem the artist wrote after the passing of his friend who had taken pills at precisely these three times of the day.

Działając w tonie współczesnej katastroficznej narracji podczas rozpoczynającej cykl rezydencji, stworzyłem tytułowy STOCK FOR FUTURE – bazę danych mieszkańców, zarejestrowanych w formie audio oraz wideo. Motywem przewodnim były emocje mieszkańców. Przygotowując działanie, przeprowadziłem szereg wywiadów (w języku angielskim), które dotyczyły zarówno kluczowych momentów życia, jak i codziennych czynności moich rozmówców. Były to intymne wywiady, sądy uliczne – różne formy pozwalające na dotarcie do emocji. Głównymi zagadnieniami, wykorzystywanymi podczas wywiadów, były pytania bezpośrednio dotyczące tego, co każdy z mieszkańców robi rano, w południe, wieczorem. Inspiracją do tego rodzaju zestawu pytań był wiersz, który artysta stworzył po śmierci koleżanki, która zażywała tabletki właśnie w tych trzech porach dnia.

The most important and powerful statements were extracted from the audio and video material. With the installation complete, the eponymous STOCK was created, and finally presented on the closing day. The work consisted of three video projections in the gallery. The projections were accompanied by sounds created specifically for the installation, such as verbal statements, and sounds of the city and nature. The whole thing was a kind of documentary film. A highly interesting artistic endeavor was a live performance during the opening by a local artist, which related to the installation.

Z uzyskanego materiału audio oraz wideo wyodrębnione zostały najważniejsze i najsilniejsze wypowiedzi. Po zrealizowaniu instalacji powstał tytułowy Stock, który ostatecznie został zaprezentowany podczas „finału” pracy. Praca składała się z trzech projekcji video umieszczonych w galerii. Projekcjom towarzyszył dźwięk, stworzony specjalnie na potrzeby instalacji. Były to wypowiedzi, odgłosy miasta i przyrody. Całość stanowiła formę swego rodzaju filmu dokumentalnego. Niezwykle interesującym zabiegiem artystycznym było zaproszenie lokalnej artystki, która dodatkowo „na żywo” podczas wernisażu stworzyła również swój własny performance, nawiązujący do instalacji.

STOCK FOR FUTURE / STEFAN KORNACKI + VAKNA performance

art residency presentation / 23.04.2022 Herðubíó / Seyðisfjörður, Iceland

////morning, afternoon, evening. 3 questions were inspired by a plastic drug dispenser that I once found on a window sill at home. Then I wrote a poem about it

In the morning,
At noon,
Evening.
you are not there

How is your morning?

.....

.....

In the morning,
at noon,
Evening.
I'm going down.

How's your afternoon?

.....

.....

In the morning,
at noon,
Evening.
I have no time.

How is your evening?

.....

.....

In the morning,
at noon,
Evening.
I'm at a meeting.

In the morning,
at noon,
Evening.
I am coming.

In the morning,
at noon,
Evening.
I love you.

performance: VAKNA (or Hildur Vaka Bjarnadóttir) is a 20 year old artist from Egilsstaðir. She graduated from Egilsstaðir College with a degree in arts in 2020 and recently studied acting in Denmark.

In the morning,
at noon,
Evening.
I'll call you back.

author: Stefan Kornacki - multimedia artist. He is a master of graphic art graduate of the Faculty of Fine Arts at Nicolaus Copernicus University in Toruń [2007] Currently, he is working on INSCRIPTION PROJECT [installations based on disassembled factory inscriptions in Kyev/Ukraine, Lisbon,Poland], LOCAL NEWS [a socially engaged project based on critical art, abstract, irony and dystopian simultaneousness / Lisbon, Porto, Poland, Germany] The project participated in the last film "Polish God" by Czech documentary filmmakers Filip Remunda and Vit Klusak. Co-creator the scientific-artistic group INSTYTUT B-61. He cooperates with „Kolektyw Pogoda” artistic group. Winner of the „Talenty Trójki 2012” awarded by the Polish Radio Program 3 of the Visual Arts category (2012).Vocalist of the STOP and Ser Charles, poetry punk rock music groups. His project was realised in Poland, Portugal, Estonia,

translation: George Trans

A Thousand Ragged Ghosts

Tysiące strzępiastych zjaw

UNFILED

(ATLI BOLLASON,
GUÐMUNDUR ÚLFARSSON)

The world is woven from ragged ghosts. They are spirits, symbols, words, pictures, stories, sounds: traces that lead from one place to another, from consciousness to consciousness, forming an intricate pattern. The pattern is alive, like ivy in a dark wood where the scent is heavy and the silence is deafening, and no one remembers what the vine embraced. Not even the lichen. Such is this tapestry: contorted like a rhizome, its threads resonating with the strange songs of a thousand centuries.

Symbols echoing like cymbals echoing like symbols echoing like cymbals.

Post-Epidemic Paradise.

Post-Religious Desire.

Post-Truth Mobile App.

Post-Modern District.

Post-Industrial History.

Post-Human Comedy.

Post-Mortem Industry.

Post-Communist Theme Park.

Not Post-Anything World™.

We find ourselves encaged on all sides. Our bodies bump against ethereal chains. A sickly wallpaper peeling from the walls. A crumbling brick in a field. So we seek out these traces. We shine a light on them. We deconstruct to reconstruct. Redevelop to dedevelop. Devolve to revolve. Redo to undo. Deproduce to reproduce. Without beginning. Without end.

Świat jest utkany ze strzępiastych zjaw. To duchy, symbole, słowa, obrazy, historie, dźwięki: ślady, które prowadzą z jednego miejsca do drugiego, od świadomości do świadomości, tworząc zawiły wzór. Ten wzór jest żywy, jak bluszcz w ciemnym lesie, gdzie zapach jest ciężki, a cisza ogłuszająca. I nikt nie pamięta, co zakryła winorośl. Ani porost. Taki jest ten gobelin – powykrzywiany jak kłocze, którego nici rezonują osobliwymi pieśniami tysiąca wieków.

Symbole odbijające się echem jak talerze odbijające się echem jak symbole odbijające się echem jak talerze.

Raj po epidemii.

Pragnienie postreligijne.

Aplikacja mobilna postprawdy.

Dzielnica postmodernistyczna.

Historia postindustrialna.

Komedia postludzka.

Przemysł pośmiertny.

Postkomunistyczny park rozrywki.

Nie Post-Anything World™.

Jesteśmy zamknięci ze wszystkich stron. Nasze ciała uderzają o eteryczne łańcuchy. Stara tapeta łuszczy się ze ścian. Cegła kruszy się na zewnątrz. Szukamy więc tych śladów. Rzucamy na nie światło. Dekonstruujemy, aby zrekonstruować. Przebudowujemy, aby odwrócić rozwój. Uwsteczniamy się, aby dokonać rewolucji. Przywracamy, aby anulować. Deprodukujemy, aby reprodukować. Bez początku. Bez końca.

Paths that lead nowhere Ścieżki, które prowadzą nigdzie

JOANNA SKOWROŃSKA

Paths that lead nowhere – that is what I finally called the project of the Icelandic residence in Egilsstaðir. In fact, these roads wound around Iceland's monumental nature and its extraordinary acoustic landscape. They are similar to local field roads in Poland. Ragnhildur Ásvaldsdóttir showed me wonderful places, and Rafał Kołacki, the curator of the project, came with me to write music. The melody of the language – words on the inhale and exhale – was strongly associated with the northern style of Inuit singing. Geese getting ready to take off, snow underfoot in the Kárahnjúkar power plant, wind from behind the mountains, vowels sung harmoniously in Lukas Kühne's concrete construction Tvisöngur, and finally, rhythms played on scrap metal found in the fields. Recording these sounds *in situ* allowed us to create eight separate pieces-stories. We combined these recordings with Polish traditional songs, ternary rhythms, sounds and voices of feelings. To reflect the atmosphere was not the only goal. We intended to immerse ourselves in sounds and space and evoke internal landscapes. Rafał sang for the first time, and I played for the first time. It was the best time to experiment and discover new things, including Icelandic songs. I learned them thanks to the wonderful local choir of very talented women. Áslaug Sigurgestsdóttir, a singer of folk songs, taught me a lullaby and a shepherd's tune, gave me the context, and told beautiful and sometimes scary stories. The world of folk songs, raw, delicate, melodic, and thought-provoking, perfectly fit the natural surroundings. Many of these threads were later incorporated into pieces written together with Rafał Kołacki.

Ścieżki, które prowadzą nigdzie – tak w efekcie końcowym nazwałam projekt islandzkiej rezydencji w Egilsstaðir. Tak naprawdę drogi te błdziły, krążyły wokół islandzkiej monumentalnej natury i jej niezwykłego krajobrazu akustycznego. Łączyły się z wewnętrznymi drogami polnymi z Polski. Wspaniałe miejsca pokazała mi Ragnhildur Ásvaldsdóttir, a Rafał Kołacki, kurator projektu, przyjechał wraz ze mną, by stworzyć muzykę. Melodia języka, słów na wdechu i wydechu, kojarzyła się mocno z północnym stylem śpiewu inuickiego. Gęsi szykujące się do odlotu, śnieg pod stopami w elektrowni Kárahnjúkar, wiatr zza gór, harmonicznie śpiewane samogłoski w betonowej konstrukcji Tvisöngur Lukasa Kühne, w końcu rytmy grane na złomie znalezionym na polach. Nagrywanie tych dźwięków *in situ* pozwoliło stworzyć osiem odrębnych utworów – historii. Połączyliśmy te nagrania z polskimi pieśniami tradycyjnymi, rytmemi trójkowymi, dźwiękami i głosami odczuć. Nie tyle chcieliśmy oddać klimat, co tak naprawdę zanurzyć się w dźwiękach, przestrzeni, przywołać wewnętrzne krajobrazy. Rafał po raz pierwszy zaśpiewał, a ja po raz pierwszy zagrałam. Był to czas jak najlepszy na eksperymenty i odkrywanie nowego, w tym pieśni islandzkich. Mogłam poznać je dzięki wspaniałemu miejscowemu chórowi niezwykle utalentowanych kobiet. Áslaug Sigurgestsdóttir, śpiewaczka pieśni ludowych, nauczyła mnie kołysanki i melodii pasterskiej, zapoznała z kontekstem i opowiedziała piękne, choć czasem straszne historie. Świat pieśni ludowych, surowy, delikatny, melodyjny, wprowadzający w zadumę, niezwykle pasował do przyrodniczego otoczenia. Wiele z tych wątków wplotłam później w utwory stworzone wraz z Rafałem Kołackim.

The residency also included meetings with the choir. I wanted the collaboration with the team to combine both cultures. The workshops mainly included working with voice emission, breathing exercises, and learning new harmonies. I reached for melodies from the Suwałki Region, which reminded me of the local landscape. Together with Ragnildur Ásvaldsdóttir, we translated them into Icelandic and the choir learned to sing them. I wanted the lyrics to be understandable because it is easier to focus on the sound, harmony, and the story being told. The language remarkably matched the weird stories and melodies of the songs. I worked intuitively, connecting the paths Ragnildur led me down with my own old paths full of songs. The songs were specific but highly moving. Such paths are worth walking, even though sometimes they do not lead to any specific destination. What we meet along the way is the most wonderful.

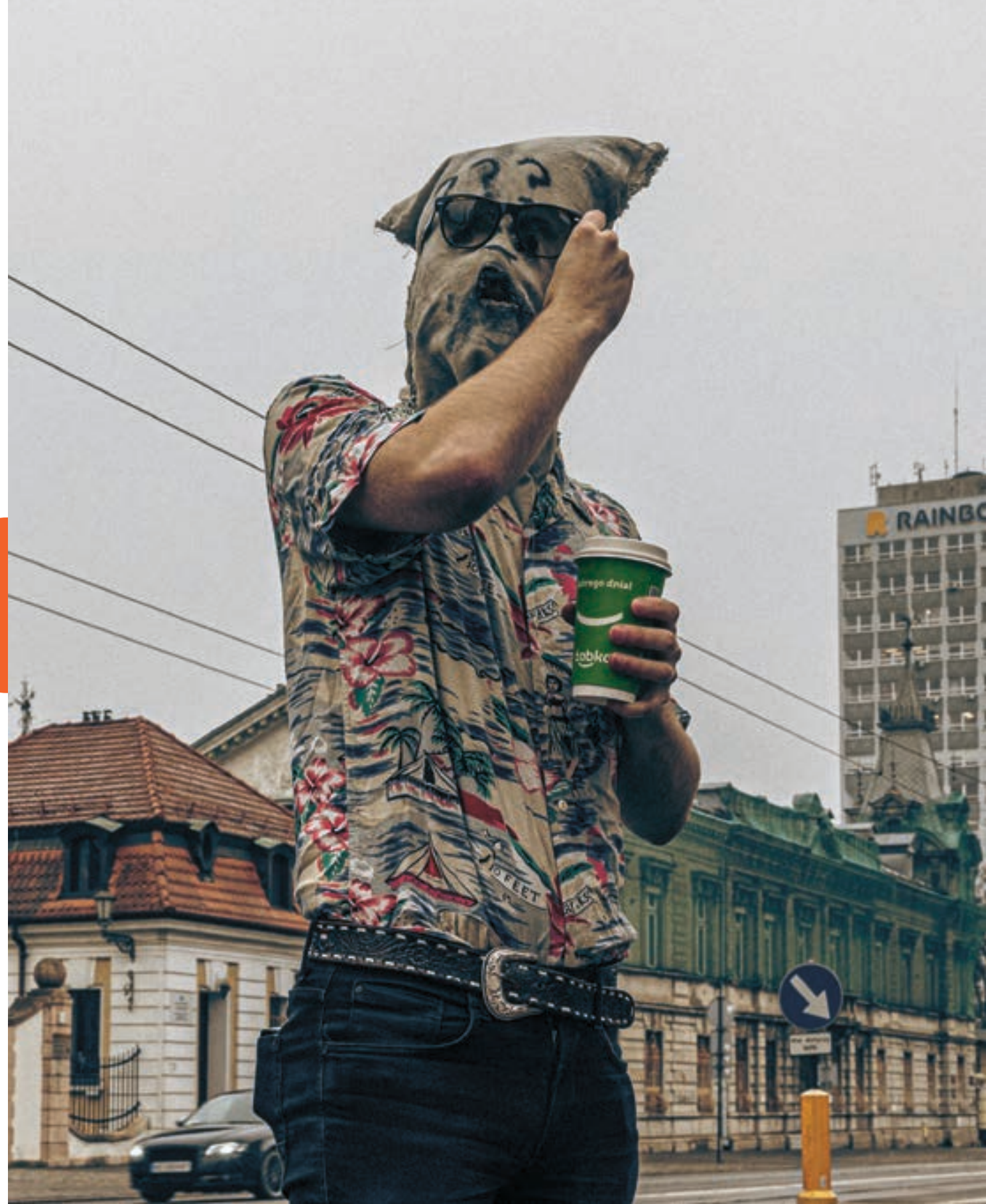
Rezydencja zawierała w sobie także spotkania z chórem. Zależało mi, by współpraca z zespołem łączyła obie kultury. Warsztaty opierały się głównie na pracy z emisją głosu, ćwiczeniach oddechowych i poznawaniem nowych harmonii. Sięgnęłam po melodie z Suwalszczyzny, które kojarzyły mi się z tutejszym krajobrazem. Wraz z Ragnildur Ásvaldsdóttir przetłumaczyłyśmy je na islandzki, a chór nauczył się je śpiewać. Zależało mi na tym, by tekst śpiewany był zrozumiały, wówczas łatwiej skupić się na brzmieniu i harmonii, skierować uwagę na opowieść. Język niezwykle pasował do dziwnych historii i melodii pieśni. Pracowałam intuicyjnie, łącząc ścieżki, którymi prowadziła mnie Ragnildur, z własnymi, starymi drogami pełnymi pieśni. Powstały utwory specyficzne, lecz niezwykle poruszające. Takimi ścieżkami warto chodzić, mimo że czasem nie prowadzą w żadne konkretne miejsce. To, co spotykamy po drodze, jest najwspanialsze.

Casio Dreams and Sampler Serenades: Tale of Lo-fi and Falafel. Casio-sny i serenady samplera: Opowieść o lo-fi i falafelu.

↑
EGILL JÓNASSON

Vá vá vá! This was an amazing experience! In Łódź I was going to make music so I bought with me my trusty Casio keyboard, some effect pedals, a microphone and my Sp404 mk2 sampler. This was my first trip abroad in five years so I was very excited and I had never been to Poland. The first thing that happened when I arrived was that I was picked up from the airport by a private chauffeur which was a fantastic start to my stay. It was a Mercedes Benz, I think, with plenty of space for my long legs. I arrived in Łódź at night and I wouldn't get my apartment until later, so I got a room to rest in at Fabryka Sztuki and I was like: "Wow! This is a nice room. There is a nice table for my music production and everything! Then I was shown the actual room I was supposed to work in and it was HUGE! There were so many tables that I didn't know what to do with all of them. Then I got this super nice apartment very close to the Fabryka and also very close to Galeria Łódzka where I went many times to do shopping. My favourite store was Action. There I bought a large container of mints for a low price so I could remain fresh at all times. I also bought a laptop there when my old one (which was very old and literally broken) died. I also went to Manufaktura once where I went to The Body Shop and bought all kinds of lotion so my skin could be in peak condition. Then there were Żabka stores everywhere! They had a better chip selection than the supermarkets. I think the only problem I had with Poland was that the chips in the supermarkets were either paprika or green onion flavor. That was culture shock as there was no Maarud Salt and Pepper which is my brand of choice. In Żabka I also bought coffee regularly. I really liked the big containers. They made me happy each time I bought them. As soon as I came to Poland I thought about buying cigarettes a lot. I had quit smoking after my last time abroad which was five years earlier. I finally gave in and bought a pack of Lucky Strike cigarettes which contained, I think, thirty cigarettes for a low, low price. The first cigarettes were fantastic. I was planning on quitting when I came back home to Iceland but I'm still smoking as it was harder than expected to quit.

Vá vá vá! To było niesamowite przeżycie! W Łodzi miałem robić muzykę, więc przywiozłem ze sobą sprawdzony keyboard Casio, kilka efektów, mikrofon i Sampler SP-404 MKII. To był mój pierwszy wyjazd zagraniczny od pięciu lat, więc byłem bardzo przejęty, zwłaszcza że nigdy wcześniej nie byłem w Polsce. Po przylocie zostałem odebrany z lotniska przez prywatnego szofera, co było fantastycznym początkiem mojego pobytu. To był chyba Mercedes Benz z dużą ilością miejsca na moje długie nogi. Gdy znalazłem się w Łodzi późną porą, mój apartament nie był jeszcze przygotowany na mój pobyt, dlatego zaoferowano mi odpoczynek w Fabryce Sztuki. Pomyślałem: „Wow! Ten pokój jest ładny. Jaki ładny stół do pracy nad produkcją muzyczną!” Potem pokazano mi przestrzeń, w której miałem pracować. Była OGROMNA! Znajdowało się tam tak wiele stołów, że nie wiedziałem, jak je wszystkie wykorzystać. Potem dostałem bardzo ładny apartament w bliskim sąsiedztwie Fabryki, a także Galerii Łódzkiej, gdzie często chodziłem na zakupy. Moim ulubionym sklepem był Action. Za niewielką cenę kupiłem tam duże opakowanie miętówek, aby zawsze czuć się świeżo. Nabyłem tam też laptopa, gdy padł mój wysłużony, który był bardzo stary i kompletnie zepsuty. Raz też odwiedziłam Manufakturę, a konkretnie sklep The Body Shop, gdzie kupiłem różne balsamy, aby zadbać o świetną formę skóry. Ponadto wszędzie były sklepy Żabka! Mieli lepszy wybór chipsów ziemniaczanych niż supermarkety. Jedyne problemy, jakie miałem w Polsce, to fakt, że chipsy w supermarketach były albo o smaku papryki, albo młodej cebuli. To był szok kulturowy, ponieważ nigdzie nie było mojej ulubionej marki Maarud Salt&Pepper. W Żabce też regularnie kupowałem kawę. Bardzo podobały mi się duże kubki. Za każdym razem, gdy je kupowałem, byłem bardzo zadowolony. Jak tylko przybyłem do Polski, myślałem o kupnie papierosów. Rzuciłem palenie po swoim ostatnim pobycie za granicą, czyli pięć lat wcześniej. W końcu poddałem się i bardzo tanio kupiłem paczkę

Still, it was worth it. Smoking abroad made me feel like a real bohemian. My stay in the Fabryka ended with a concert where I performed some of the songs from the album I had made there. That was actually the second album I made there because when I finished the first one I thought it sucked so I started again. The concert was great! There was a very nice sound system and a terrific smoke machine as well as groovy lights! I lived close to a restaurant called Falla which had nice vegan options. I became a regular there. I usually ate some kind of a wrap and drank alcohol-free beer with it. This came in half-litre bottles which is much nicer than the 0.33 litre bottles we have in Iceland. The selection of alcohol-free beers was generally very nice! All in all, this was a fantastic time and I was spoiled by the organizers who made me feel like a star. I want to thank everyone in the ACT IN_OUT project. This was amazing.

papierosów Lucky Strike, która zawierała chyba trzydzieści sztuk. Pierwsze wypalone papierosy były fantastyczne. Planowałem rzucić palenie po powrocie do domu w Islandii, ale palę nadal, ponieważ rzucenie palenia jest trudniejsze, niż się spodziewałem. Mimo wszystko było warto. Palenie za granicą sprawiło, że poczułem się jak prawdziwa bohema.

Mój pobyt w Fabryce zakończył się koncertem, w trakcie którego wykonałem kilka utworów z albumu, jaki tam stworzyłem. Właściwie to był drugi album, który tam nagrałem, ponieważ po skończeniu pierwszego zdałem sobie sprawę, że jest do niczego, więc zacząłem od nowa. Koncert był świetny!

Nagłośnienie było bardzo dobre, była tam wspaniała maszyna do dymu, a także świetne światła!

Mieszkałem blisko restauracji Falla z ofertą dobrych opcji wegańskich. Zacząłem być tam stałym bywalcem. Zwykle miałem ochotę na jakiegoś wrapa i popijałem go piwem bezalkoholowym. Sprzedawano je w półlitrowych butelkach, co jest o wiele fajniejsze niż butelki o pojemności 0,33 litra, które mamy w Islandii.

Wybór piw bezalkoholowych był ogólnie bardzo ciekawy!

To był fantastyczny czas. Zostałem rozpieszczony przez organizatorów, dzięki którym poczułem się jak gwiazda. Chcę podziękować wszystkim zaangażowanym w projekt ACT IN_OUT. Było wspaniale!

RHYTHMACHINES

KRZYSZTOF TOPOLSKI

During my residency I performed a project called *RHYTHMACHINES*. It included an exhibition and a concert. The concert for solo drum kit, field recordings and electronics took place during the opening of the exhibition at the Polish Art Festival Vor / Wiosna. The first work presented at Slátturhúsið Menningarmiðstöð was *Egilsstaðir Soundscape*, an acoustic landscape presented as a sound installation. Acoustic field recordings collected during the residency became the basis for the composed musical piece. The work was inspired by the idea and practice of acoustic ecology and the deep listening of the acoustic environment. The audience was able to listen to the installation in a separate, specially-designed room. The second element of the exhibition was the projection of spectrograms, that is visual representations of sound in the form of frequency and dynamic analysis on a timeline. The spectrograms were generated using field recordings from Egilsstaðir. The work is titled *Spectrum* and was displayed on one of the gallery walls. Another work presented within the project is *Touch the Stone*. The stone referred to in the title is a natural object found while hiking in the vicinity. The idea of the exhibition also referred to the concept of rhythm as one of the ways we feel the passage of time. The project additionally included *Snare Interventions*, or micro percussion (snare drum) concerts performed on the ferocious river in Egilsstaðir.

Podczas mojego pobytu rezydencyjnego zrealizowałem działanie pod nazwą *RHYTHMACHINES*. W ramach projektu powstała wystawa oraz koncert. Koncert na zestaw perkusyjny solo, nagrania terenowe oraz elektronikę odbył się podczas wernisażu wystawy w ramach festiwalu Wiosna.

Pierwsza z prac prezentowanych w Slátturhúsið Menningarmiðstöð był to *Egilsstaðir Soundscape* – kompozycja krajobrazu akustycznego przedstawiona w formie instalacji dźwiękowej. Akustyczne nagrania terenowe zebrane podczas rezydencji stały się bazą dla skomponowanego utworu muzycznego. Praca inspirowana była ideą i praktyką akustycznej ekologii oraz głębokiego słuchania otoczenia akustycznego. Publiczność mogła w oddzielnym, specjalnie przygotowanym pomieszczeniu słuchać instalacji.

Drugim elementem wystawy była projekcja spektrogramów, czyli wizualnych przedstawień dźwięku w formie analizy częstotliwości i dynamiki na osi czasu. Spektrogramy zostały wygenerowane na podstawie nagrań terenowych z Egilsstaðir. Praca nosi tytuł *Spektrum* i była wyświetlana na jednej ze ścian galerii. *Dotknij Kamienia* (*Touch the Stone*) to kolejna praca prezentowana w ramach projektu. Tytułowy kamień to naturalny obiekt znaleziony podczas wędrówek po okolicy. Idea wystawy nawiązywała również do koncepcji rytmu jako jednego ze sposobów odczuwania upływu czasu. W ramach projektu odbyły się dodatkowo tzw. *Interwencje Werblowe* (*Snare intervention*), czyli mikro koncerty perkusyjne (werbel) wykonane nad rwącą rzeką w Egilsstaðir.

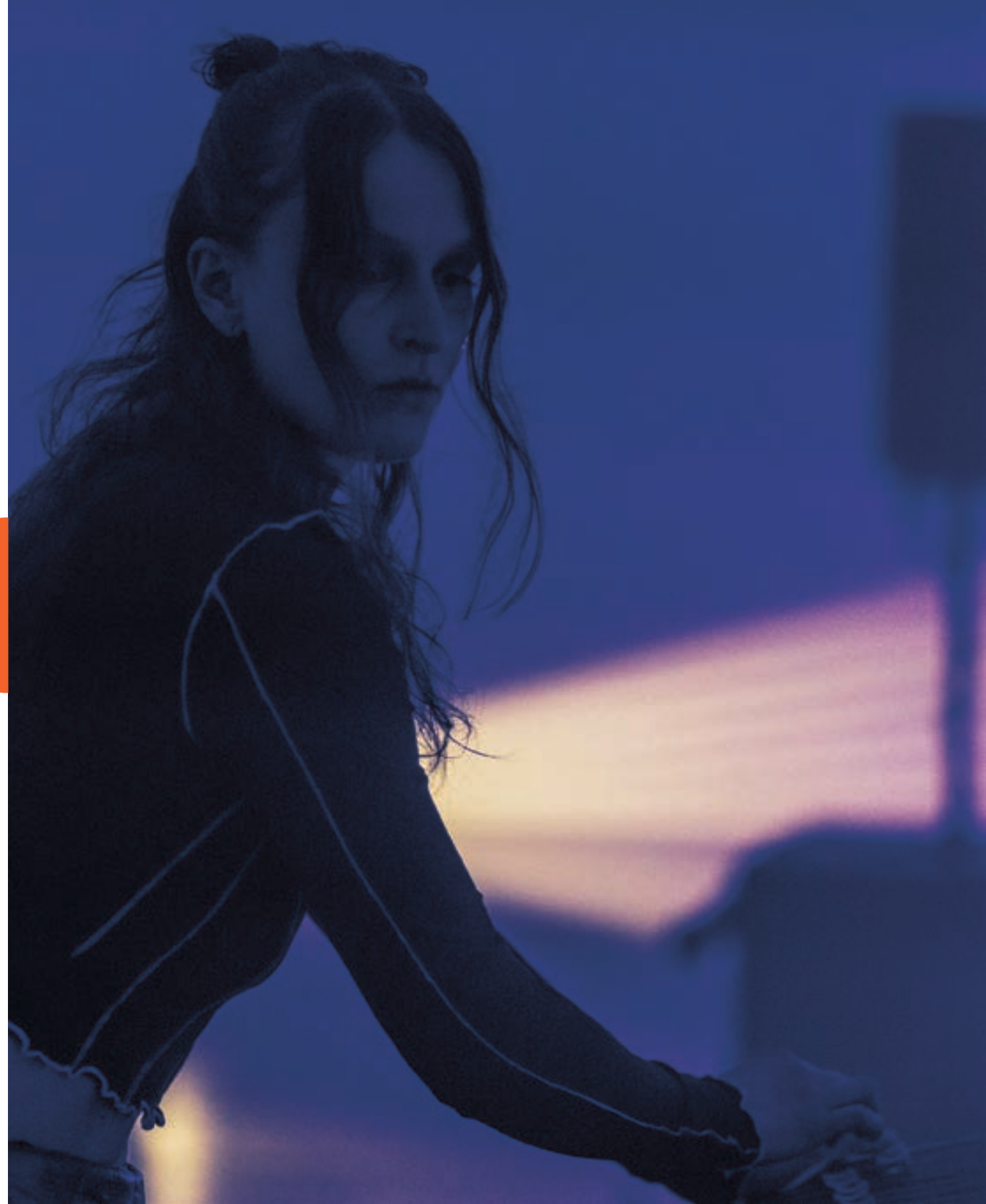
Krzysztof Topolski, Touch the Stone, 2023 - found stone, wood

Devil's in the Detail

IDA SCHUFTEN JUHL

Since our senses allow us to take in our surroundings, they also influence how we perceive it. Gestalt theories of perception suggest that humans tend to select, organise, and interpret a sensory input based on the whole of its parts. As an example, if we hear mechanic sounds we'll recognise it as a machine, not as its individual components. Since this process mostly happens subconsciously, the individual parts that make up the whole often go unnoticed.

Devil's in the Detail is a site-specific a/v piece by Ida Schuften Juhl for PA, monitors, string curtains and light design that explores the parts that make up a whole, perception, and texture. It was curated by Rafał Kołacki, and created during an arts residency at Fabryka Sztuki, Łódź, in June 2023.

The piece reworks the sonic environment of a production industry that has characterised the economy of Łódź since the 19th Century, originally consisting of weaving factories, and currently as the largest manufacturer of 'white goods' in Europe.

Following a recording session at the Museum of Textile in Łódź, the compositional process was approached by dismantling the inherent rhythm and sustained drone of the electrified weaving machines. Instead, the composition highlights individual sounds and displays a fragmented sonic image of textile production. By removing the sound elements from their context they can become the main focus of our attention.

Nasze zmysły pozwalają nam nie tylko odbierać otoczenie, ale także wpływają na nasze postrzeganie tego otoczenia. Teorie percepcji Gestalt wskazują, że ludzie mają tendencję do wybierania, organizowania i interpretowania danych zmysłowych na podstawie całości złożonej z części. Na przykład – jeśli usłyszymy mechaniczne dźwięki, interpretujemy je jako maszynę, a nie jako szereg pojedynczych elementów. Jako że proces ten odbywa się głównie podświadomie, poszczególne części tworzące całość często pozostają niezauważone.

Devil's in the Detail to charakterystyczny dla miejsca utwór audiowizualny autorstwa Ida Schuften Juhl na system nagłaśniający, monitory, zasłony ze sznurka oraz projekt świetlny eksplorujący elementy całości, percepcję i fakturę. Utwór powstał pod kuratelą Rafała Kołackiego podczas rezydencji artystycznej w Fabryce Sztuki w Łodzi w czerwcu 2023 roku.

W utworze słychać otoczenie akustyczne przemysłu wytwórczego będącego częścią gospodarki Łodzi od XIX wieku, na którą pierwotnie składały się zakłady tkackie, a obecnie największy producent sprzętu AGD w Europie.

Po sesji nagraniowej w Muzeum Włókiennictwa w Łodzi proces tworzenia kompozycji polegał na demontażu oryginalnego rytmu i nieustannego warokotu maszyn tkackich. Zamiast tego kompozycja podkreśla poszczególne dźwięki i wyświetla fragmentaryczny dźwiękowy obraz produkcji tekstyliów. Poprzez usunięcie elementów dźwiękowych z kontekstu, mogą one stać się głównym przedmiotem naszej uwagi.

Wybór dźwięku do utworu opierał się na intuicyjnym, empirycznym procesie, co oznacza, że kompozycja została stworzona poprzez eksplorację. Szczególnie intrygujące fragmenty dźwiękowe wyodrębniono i poddano dalszej obróbce, podczas gdy inne składniki odrzucono. Powstałe w ten sposób kompozycyjne elementy składowe faktur zostały następnie zaaranżowane w czasie i przestrzeni, a na końcu ujęte w ramy projektu-instalacji.

The act of selecting audio for the piece relied on an intuitive, empirical process which means the composition is created through exploration: Particularly intriguing sound fragments were located and selected for further manipulation while other parts were simply discarded. The resulting compositional building blocks of textures were then arranged in time and space, and eventually framed by the installation-design.

In order to mimic the skeletal warp-thread structure of weaving, white string curtains were suspended from the ceiling. The arrangement of the curtains established angles and overlapping textures so that, depending on where the audience member would be looking, they'd be presented with different angles, depths, textures, and shades. This concept was also applied to the placement and use of speakers: core elements of the composition were played through a centred PA, while sonic textures were dispersed and played through certain monitors placed around the room, adding to the sense of space and depth.

To enhance the texture of the string curtains, a simple light design in blue tones and subtle textures, as well as wind fans, were added to the performance.

Devil's in the Detail thereby seeks to explore perception and encourage the audience to encounter a whole by dwelling on the detail where complex processes and exciting curiosities are often found.

Although the piece can be reworked as an installation rather than a performance, the decision to play the piece live relates to the exploratory way it was created, and comes from a joy of keeping the composition open-ended by leaving room for unforeseeable outcomes. The piece was performed by triggering, mixing, and layering different prearranged elements of the composition as it made sense during the performance, adding to the act of exploration for both composer and audience. Inviting serendipity into a creative process can make it extremely exciting.

For future development of the piece and performance, the goal is to invite visual artists to 'weave' their visions onto the curtain installation, thereby furthering the connection between the visual and sonic material of the piece, allowing it to continue to develop.

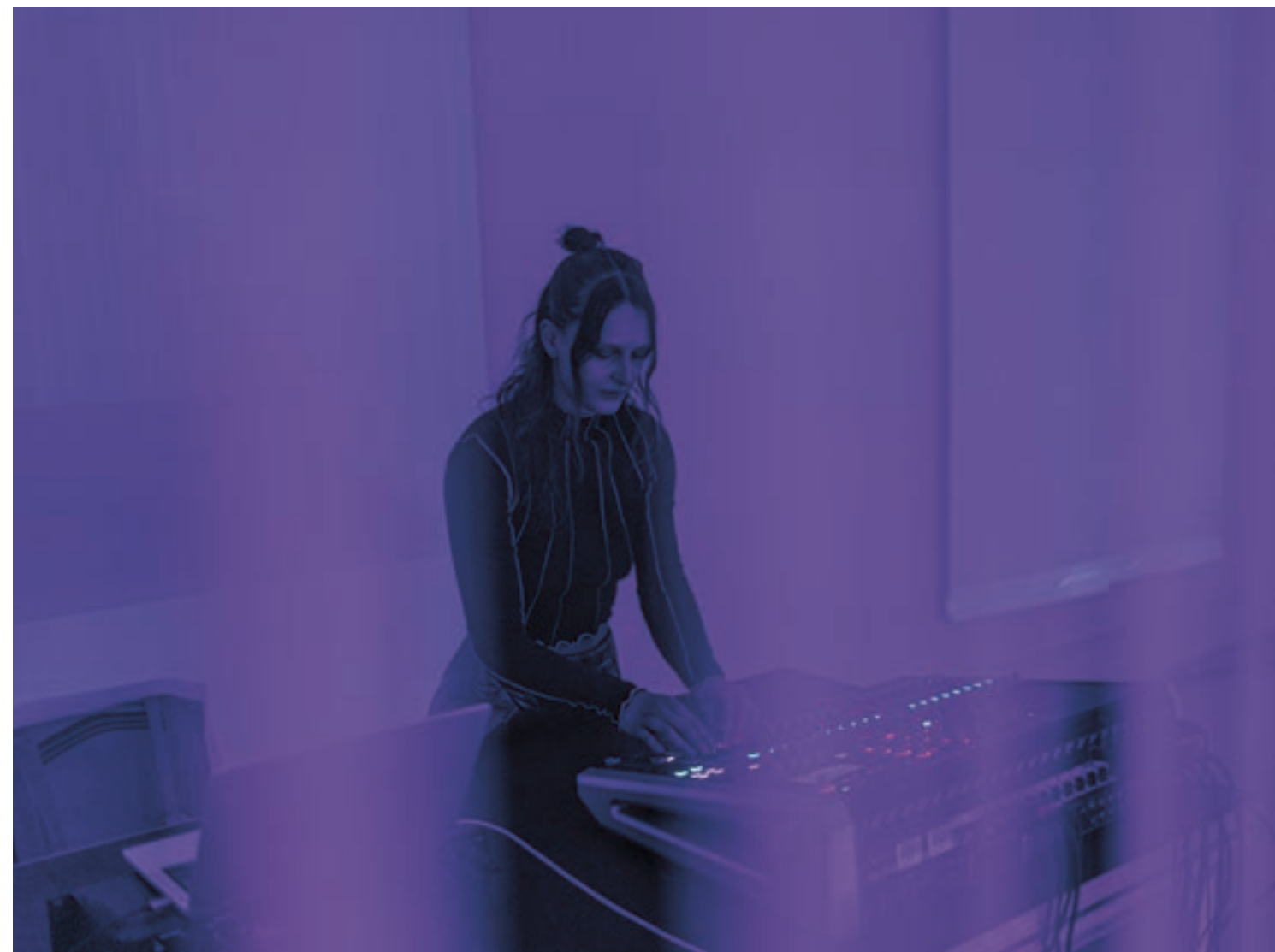
Aby naśladować szkieletową strukturę tkackiej osnowy pod sufitem zawieszono białe zasłony ze sznurka. Dzięki rozmieszczeniu zasłon powstały nowe perspektywy i nakładające się na siebie faktury. W zależności od tego, gdzie patrzy widz, będzie on widział różne perspektywy, głębie, faktury i odcienie. Koncepcja ta została również zastosowana do rozmieszczenia i wykorzystania głośników – główne elementy kompozycji odtwarzał centralny system nagłośnieniowy, podczas gdy faktury dźwiękowe były rozproszone i odtwarzane przez niektóre monitory rozmieszczone w całym pomieszczeniu, co zwiększało poczucie przestrzeni i głębi.

W celu wzmocnienia faktury zasłony ze sznurka do występu dodano prosty projekt świetlny w odcieniach niebieskiego oraz subtelne faktury i wiatraki.

Devil's in the Detail ma zbadać percepcję i zachęcić publiczność do kontaktu z całością poprzez skupienie się na szczegółach, w których często można znaleźć złożone procesy i pasjonujące osobliwości.

Chociaż utwór można przerobić na instalację, a nie performance, decyzja o odtworzeniu tego utworu na żywo wiąże się z kreatywnym sposobem tworzenia. Kompozycja otwarta daje radość, tworząc przestrzeń na nieprzewidywalność. Na utwór składają się wyzwolone, zmiksowane i nałożone na siebie różne wstępnie zaaranżowane elementy kompozycji, podobnie jak podczas performance'u, tym samym ubogacając doświadczenie poszukiwania przez kompozytora i publiczność. Przypadek w procesie twórczym może być niezwykle interesujący.

Aby utwór i performance ewoluowały, zaproszeni artyści wizualni będą „wplatać” swoje wizje w instalację z zasłony sznurkowej, pogłębiając zespolenie wizualnej i dźwiękowej substancji utworu.

IDA SCHUFTEN JUHL

UNFILED	gudmundurulfarsson.com atlibollason.com
---------	--

Unfiled is the name of a duo of multidisciplinary artists: Atli Bollason and Guðmundur Úlfarsson, who come from Fáskrúðsfjörður – one of the fjords located on the east coast of Iceland. They currently live and work in Reykjavík. Mainly, they experiment with improvisation in the context of audiovisual performance and with the interpretation of what audiovisual work is and whether it can be said that there are classic forms for this genre. The duo constantly cross boundaries, play with various techniques and search for new ways of expression.

Unfiled to nazwa duetu multidyscyplinarnych artystów: Atliego Bollasona i Guðmundura Úlfarssona, którzy pochodzą z Fáskrúðsfjörður – jednego z fiordów znajdujących się na wschodnim wybrzeżu Islandii. Obecnie mieszkają i tworzą w Reykjavíku. Głównie eksperymentują z improwizacją w kontekście audiowizualnego performance oraz interpretacją tego, czym jest praca audiowizualna i czy można mówić o klasycznych dla tego gatunku formach. Duet ciągle przekracza granice, bawi się różnymi technikami i nie ustaje w poszukiwaniach nowych sposobów wyrazu.

page 46–53

strona 46–53

IDA SCHUFTEN JUHL	idaschuftenjuhl.com
-------------------	---------------------

Iceland based composer, performer, and sound artist who works with serendipitous processes to utilize unforeseeable outcomes as a tool for inspiration. Through 2023, she's worked as technical director of Iceland Dance Company, setting up 5 productions at the Reykjavík City Theater, and released music as 'knackered' through arts collective Post-Dreifing. After graduating from Iceland University of the Arts in 2022, she scored the dance piece 'Saos, utter soil' in Finland, using microphone feedback and field recordings from North Karelia.

Pochodząca z Islandii kompozytorka, performerka i artystka dźwiękowa, która pracuje nad zaskakującymi procesami, aby wykorzystać ich nieprzewidywalne rezultaty jako narzędzie inspiracji. Do 2023 roku pracowała jako dyrektorka techniczna w Iceland Dance Company, organizując 5 przedstawień w Teatrze Miejskim w Reykjavíku i wydawała muzykę jako „knackered” za pośrednictwem kolektywu artystycznego Post-Dreifing. Po ukończeniu Iceland University of the Arts w 2022 r. napisała muzykę do utworu tanecznego „Saos, uttter soil” w Finlandii, korzystając z nagrań terenowych z Karelii Północnej.

page 78–85

strona 78–85

JOANNA SKOWROŃSKA	soundcloud.com/piesnipiekne
-------------------	-----------------------------

Joanna Skowrońska – ethnologist, singer, musician. For many years she has been conducting field research in Poland and Ukrainian Polesie, and since 2010 in Lower Silesia. She learns songs mainly from village singers, but she also has workshop experiences with outstanding ethnomusicologists and folklorists from Poland and Central and Eastern Europe. She participates in and co-creates bands performing traditional music both *in crudo* and in its contemporary sound, including: Kust, Znajome Królika, Pieśń Piękne, Kormorany – Wykluczeni, Pieśni Odzyskane, Gliniane Pieśni, Zespół "Z Lasu".

Joanna Skowrońska – etnolog, śpiewaczka, muzykantka. Od wielu lat prowadzi badania terenowe w Polsce i na Polesiu ukraińskim, a od 2010 na Dolnym Śląsku. Pieśni uczy się głównie u wiejskich śpiewaczek i śpiewaków, lecz ma za sobą także doświadczenia warsztatowe z wybitnymi etnomuzykologami, folklorystami z Polski i Europy Środkowo-Wschodniej. Udziela się i współtworzy zespoły wykonujące muzykę tradycyjną zarówno *in crudo*, jak i w jej współczesnym brzmieniu, m.in.: Kust, Znajome Królika, Pieśni Piękne, Kormorany – Wykluczeni, Pieśni Odzyskane, Gliniane Pieśni, Zespół „Z Lasu”.

page 54–61

strona 54–61

EGILL LOGI JÓNASSON	egilljonasson.com
---------------------	-------------------

From Akureyri, Iceland. He graduated with a diploma from Akureyri School of Art in 2013 and with a BA-degree from Iceland University of the Arts in 2016. He is currently based in Akureyri and is a part of an art collective called Kaktus. He works with mixed media such as painting, music and video. Egill Logi Jónasson is also known as the character Drengurinn fengurinn, his alter ego and creative companion.

Pochodzi z Akureyri na Islandii. W 2013 roku ukończył Akureyri School of Art, a w 2016 roku uzyskał tytuł licencjata na Iceland University of the Arts. Obecnie mieszka w Akureyri i należy do kolektywu artystycznego Kaktus. Pracuje z różnymi mediami, takimi jak malarstwo, muzyka i wideo. Egill Logi Jónasson jest również znany jako postać Drengurinn fengurinn, jego alter ego i twórczy towarzysz.

page 62–69

strona 62–69

STEFAN KORNACKI

Multimedia artist. Creator of the Ser Charles music group and the Stop duo. He is a laureate of the "Trójka Talents" awarded by Polish Radio's Program 3 in the visual arts category, honored with the title of "Kulturysta" by the Radio House of Culture. He got a scholarship from the Ministry of Culture and National Heritage, the Marshal of the Kuyavian-Pomeranian Voivodeship. Graphics graduate at the Faculty of Fine Arts, Nicolaus Copernicus University in Toruń. Since 2021 he has been an artist associated with the Tricity Kolektyw Pogoda, and since 2009 with the scientific and artistic project Instytut B61. He lives and works in Warsaw.

Artysta multimedialny. Twórca grupy muzycznej Ser Charles oraz duetu Stop. Jest laureatem „Talentów Trójki” przyznawanych przez Program 3 Polskiego Radia w kategorii sztuki wizualne, wyróżniony tytułem „Kulturysta” przyznawanym przez Radiowy Dom Kultury. Otrzymał stypendium Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Absolwent grafiki na WSP UMK w Toruniu. Od 2021 roku jest artystą związanym z trójmiejskim Kolektywem Pogoda, od 2009 z naukowo-artystycznym projektem Instytut B61. Mieszka i tworzy w Warszawie.

page 38–45

strona 38–45

KRZYSZTOF TOPOLSKI ARSZYN

krzysztoftopolski.wordpress.com

Sound artist, drummer, creator of projects in the field of music and sound art. He deals with field recording, acoustic ecology and acoustic landscape. He creates sound installations. The key concepts in his work are noise, soundscape and groove. He is interested in research in the field of percussion and live electronic, improvised and electroacoustic music. He composes using a computer. He implements projects devoted to contemporary music, acoustic ecology and sound art, and conducts workshops. He is known as Arszyn.

Artysta dźwiękowy, perkusista, autor projektów z dziedziny muzyki i sztuki dźwięku. Zajmuje się field recordingiem, akustyczną ekologią i krajobrazem akustycznym. Tworzy instalacje dźwiękowe. Kluczowymi pojęciami w jego pracy są: noise, soundscape i groove. Interesują go poszukiwania w sferze perkusji oraz live electronic, muzyka improwizowana i elektroakustyczna. Komponuje przy użyciu komputera. Realizuje projekty poświęcone muzyce współczesnej, akustycznej ekologii i sztuce dźwięku oraz prowadzi warsztaty. Występuje jako Arszyn.

page 70–77

strona 70–77

Autorzy zdjęć/ Photography

ThisWayDesign
page/strona 12, 13, 17

Marcin Piniak
page/strona 14, 15

Helgi Vignir Bragason
page/strona 23, 25

Krzysztof Topolski
page/strona 74, 75

Marta Zając-Krysiak
page/strona 47, 49, 50, 51, 52, 53, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 79, 80, 81, 83, 84, 85

The Silence of
the Machines.
Harmony
and noise.
Cisza Maszyn.
Harmonia
i hałas.

